

godt tilfreds med, at Beløbet er sat op, og skal ikke bebrejde den højtærede Minister det. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa flere Bemærkninger; Lovforslaget kommer jo efter de faldne Udtalelser i Udvalg, og de Uoverensstemmelser, der er, kan vi jo tage op til Drøftelse dér.

Ulrich: Det ærede Medlem, der talte paa det radikale Venstres Vegne, Hr. Mads Larsen, mente, at jeg ikke havde Lov til at sige, at de Brug, der var oprettet, ikke havde været til Gavn for de Mennesker, der havde faaet dem. Det sagde jeg heller ikke, jeg sagde, at der desværre var mange Tilfælde, hvor det ikke havde været til Gavn, fordi man havde forceret Udstykningen i en Periode, hvor man i Virkeligheden skulde have holdt igen for at have rigeligere Midler til den Periode, vi nu er i, hvor man saa kunde have udstykket i større Maalestok. Der er desværre Tusinder af Mennesker, som har faaet disse Hjem, der ikke er tilfredse med dem, og hvis økonomiske Forhold er under Middelforholdet i det betrængte Landbrug i dette Øjeblik. Det er Sandheden, det kommer man ikke udenom. Dette være ogsaa Svar til den højtærede Minister, som var inde paa noget af det samme, idet Ministeren sagde, at der var nogle, som sad godt i det — ja, det er der Gud ske Lov, men der er ogsaa mange, der sidder nederdrægtig skidt i det, og som sidder betydelig daarligere i det end Gennemsnittet af det betrængte Landbrug i Øjeblikket.

Den højtærede Minister har ikke lagt Mærke til, at jeg har udtalt mig paa den af mig før angivne Maade, men det er ikke noget Under, for den højtærede Minister var ikke her paa Rigsdagen, den Gang vi havde de store Jordlovsdebatter, det ligger forud for den højtærede Ministers Rigsdagsperiode. Under disse store Debatter i 1919 var det netop de finansielle Synspunkter, som blev fremført, og jeg fremførte da Gang paa Gang dette Synspunkt, at man skulde sørge for, at Nybyggerne fik nogen god Jord og saa lade dem begynde at bygge i det smaa, arbejde sig fremad, og efterhaanden som de fik Raad til det, bygge deres Bygninger større. Det vil den højtærede Minister kunne erfare ved at se Rigsdagstidende fra den Tid; ligesom den ærede Ordfører for Venstre, hvis hans Hukommelse skulde svigte ham paa dette Omraade, vil kunne opriske den ved at læse Rigsdagstidende igennem.

Saa vil jeg kun sige til den højtærede Minister, at jeg kritiserede ingenlunde ved

min Udtalelse Loven af 1921, min Kritik var nærmest møntet paa hele den Jordlovgivning, som begyndte i 1919, hele den Jordlovgivning, som den Gang blev forceret frem og forceret frem i den for Nybyggerne allerdaarligste Periode, i den Periode, hvor der i Virkeligheden ikke var nogen som helst Fornuft i at gaa til at oprette massevis af den Slags Jordbrug.

Mads Larsen: Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilsagn om at foreslaa et passende Beløb af Jordfonden stillet til Raadighed for Jordlovsudvalget til Opkøb af Jord til Udstykning efter Loven af 1919.

Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde beklaget — og denne Beklagelse sluttede Ministeren sig til —, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ikke var til Stede. Jeg kan i og for sig godt forstaa, at Ministeren sluttede sig til Beklagelsen, men jeg har rigtignok ikke fremsat nogen Beklagelse, jeg begyndte blot min Tale med at meddele den Kendsgerning, at min ærede Meningsfælle var forhindret i at være til Stede, og at jeg derfor maatte overtage Ordførerskabet. Jeg maa naturligvis beklage Ministeren, hvis den Opfattelse, han havde, er rigtig, idet han mente, han vilde have faaet blidere Kaar, hvis det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen havde været her.

Saa siger den højtærede Minister, at det, at der i Odense Amt ikke har været mere end tre Ansøgere, som ikke en Gang var kvalificerede, var det bedste Bevis paa, at vi i dette Amt ikke havde Brug for denne Udstykning. Det er aldeles intet Bevis. Jeg kan forsikre den højtærede Minister for, at i samme Øjeblik der bliver købt et større Areal derovre til Udstykning efter Loven af 1919, er der alt for mange Ansøgere.

Derefter udtalte den højtærede Minister, at det, at der var mange, der ønskede det delte Byggeri, maatte være Vidnesbyrd om, at det var rigtigt. Tilsyneladende maaske, men jeg har heller ikke bestridt, at det i enkelte Tilfælde kunde bruges; det, jeg har advaret imod, var at oprette Hjem af den Slags, som vi har i bestemte Egne, hvor der ligger en hel Række Huse — vi kender dem alle sammen. Jeg tænker paa den Form af delt Byggeri omkring i Landdistrikterne, der er foretaget fra privat Side: at der bygges en Ladebygning, og i den ene Ende af Ladebygningen indrettes de paagældende et Par smaa Værelser og et lille Køkken; en saadan Bygning kan undertiden ligge mange Aar, inden den paa-